

[02]

රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය

**දායාරී හේමානි දාබරේ, දිනේශා නදිඟානි ජයමාන්න, නිලකා ගිතාජලි ජයරත්න, ධඛුමිකා දිල්හානි පෙරේරා,
චඩ. කේ. එස්. උත්තරා**

1. හැඳින්වීම

පසුගිය දැක දෙක තුළදී ගුම බලකායේ සිදුවූ වෙනස්වීම් හේතු කොටගෙන එනම් දරුවන් සිටින කාන්තාවන් රැකියා කෙරෙහි යොමුවීම සහ වයස්ගත පුද්ගලයින් රකබලා ගැනීම සඳහා වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමට සිදුවීම නිසා රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමට සිදු වී ඇත (Wang and Verma, 2012). යම් පුද්ගලයෙකු රැකියා ජීවිතයට පිළිපන් විට, මහු හෝ ඇය විසින් තම රැකියා සහ සමාජය හුමිකා සාර්ථකව සම්බර කරගැනීමට සමත් වේ නම් එය ඔහුගේ හෝ ඇයගේ තාප්තිමත්හාවයට හේතු සාධක වේ (Gropel and Kuhl, 2009). Lyness සහ Judiesch (2011) දක්වා ඇති පරිදි රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරකරණය පුද්ගල යහපැවැත්ම සහ රැකියා ආග්‍රිත ප්‍රතිඵල යන දෙඳංගයටම වැදගත් වේ. රැකියා ජීවිතයේ ගුණාත්මක භාවය සහ එය පුළුල් වශයෙන් ජීවිතයේ ගුණාත්මක භාවයට සම්බන්ධ වන ආකාරය පිළිබඳ තම අවධානය යොමු කරන පුද්ගලයින් විසින් රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරකරණය කෙරෙහි තම නිරන්තර අවධානය යොමු කරනු ලබයි (Guest, 2001).

ආයතනයක සාර්ථකත්වයට උරදෙන සම්පත් විශාල ප්‍රමාණයක් හඳුනාගත හැකිවන අතර ඒ අතරින් වඩාත් වැදගත් ම සාධකය ලෙස 'මානව සම්පත්' දක්වා භැකු. ආයතනයේ අරමුණු ප්‍රතිඵල ප්‍රතිඵල සඳහා සේවකයින්ගේ දායකත්වය වඩාත් තීරණාත්මක වන බැවින් මානව සම්පත් කළමනාකරණවන් විසින් මෙම සම්පත වඩාත් කාර්යස්ථම ලෙස උපයෝගනය කරගැනීම වෙනුවෙන් තම අවධානය යොමුකළ යුතුය. එම නිසා ආයතනයක ප්‍රතිඵත්ති සම්පාදනයේ දී ආයතනික අවශ්‍යතා මෙන්ම සේවක අවශ්‍යතාවන්ටද ප්‍රමුඛස්ථානයක් ලබා දිය යුතුය. මිනිසා යනු සමාජය සත්ත්වයෙකි. මහු හෝ ඇය විසින් කාර්යාලයේදී, නිවසේදී සහ සමාජයේදී විවිධ වූ හුමිකාවන් රග දක්වනු ලබයි. මේ එක් එක් අවස්ථාවන්වලදී එක් හුමිකාවක් අනෙකුත් හුමිකාවන් සමඟ සට්ට්වනය වීමක් සිදු නොවීම හෝ එසේ සිදුවනවා නම් එය අහිතකර අන්දමින් සිදු නොවිය යුතුය. එනම් මෙම හුමිකාවන් අතර 'සම්බරතාවයක්' තීවිය යුතුය. රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය මෙතරම් වැදගත් වන්නේ එහෙයිනි.

2. රැකියා ජීවිත සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය යනු කුමක්ද?

රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය සඳහා විකල්ප නාමයන් ලෙස රැකියා ජීවිත සම්බරතාවය, රැකියා පවුල් සම්බරතාවය, රැකියා පවුල් ගැලපීම සහ රැකියා-පවුල් සංකලනය' භාවිත කරනු ලැබේ (Opatha, 2010; Shankar and Bhatnagar, 2010; Lyness iy Judiesch, 2011). Opatha (2010) ට අනුව රැකියා ජීවිතය යනු පුද්ගලයෙකුගේ සේවයට අදාළ ජීවිතය සි. මෙහිදී සේවය, ආයතනයකට අදාළ රැකියාවක් කිරීම, කුඩා ව්‍යාපාරයක් පවත්වාගෙන යාම, වගා කිරීම වැනි සේවය සේවාවක් විය හැකිය (Opatha, 2010). Guest (2001) ට අනුව පවුල් ජීවිතය යනු රැකියාවෙන් පරිබාහිර වූ ජීවිතයේ එක් පැනිකඩි. පවුල් ජීවිතය යනු පුද්ගලයෙකුගේ පවුලට අදාළ ජීවිතය වේ' (Opatha, 2010). මහු විසින් දක්වා ඇති පරිදි සම්බරතාවය, යමිකිසි සිද්ධීන්, දේවල් හෝ කාරණාවන් දෙකක් අතර ප්‍රමාණාත්මක සහ ගුණාත්මක මිනුම් සහ අර්ථයන් ලෙසින් හඳුනාගත යුතු අතර මේවා අවස්ථාවන් සහ පුද්ගලයින් අනුව වෙනස් විය හැකිය.

විවිධ පරෘශ්පකයින් රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය විවිධාකාරයෙන් තීර්වනය කර ඇත (Guest, 2001; De Ceiri, Holmes, Abbott and Pettit, 2002; Hughes, 2007; Opatha, 2010). Hughes (2007) පවසන පරිදි රැකියා ජීවිත සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය යනු කාලය සහ ගක්තිය අතර පවතින්නා වූ විවිධ ඉල්ලුම් පිළිබඳ දැනුවත් වීම, කාලය සහ ගක්තිය වෙන්කිරීම පිළිබඳ තේරීම් කිරීමට හැකියාවක් සතුවීම සහ මෙම තේරීම සඳහා යොදාගත යුතු අගනාකම් පිළිබඳ දැනුවත් වීම වේ. පුද්ගලයෙකු විසින් රැකියා ජීවිතයෙන් සහ පවුල් ජීවිතයෙන් පැමිණෙන ඉල්ලුම් සපුරාලන ප්‍රමාණය, රැකියා ජීවිත සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය නම් වේ (Opatha, 2010). Guest (2001) දක්වා පරිදි රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය, රැකියාවේ සහ නිවසේ ඇති වගකීම් ඉටුකිරීමට ප්‍රමාණවත් කාලයක් සතුවීම ලෙස දැක්වීය හැකිය. රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය යනු රැකියාවේ සහ නිවසේ වගකීම් අතර සම්බරතාවයක් පවත්වා ගැනීමයි (De Ceiri සහ පිරිස 2002).

ඉහත දක්වා ඇති නිර්වචනයන්ට අනුව රැකියා ජීවිත සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය යනු සේවකයෙකු හට රැකියා අවස්ථාවකට අවතිරීණ වී ප්‍රමාණවත් ආදායමක් උපයන අතරම පවුල් ජීවිතයේ වගකීම් නිසියාකාර ව ඉටු කිරීමට ඇති හැකියාව ලෙසට සරලව හැඳින්විය හැකිය.

3. රැකියා - පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය තීරණය කරන සාධක

විවිධ පර්යේෂකයින් විසින් රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය තීරණය කරන සාධකයන් හඳුනාගෙන ඇත (Guest, 2001; Dulk and Peper, 2009). මූලුන් විසින් හඳුනාගෙන ඇති පරිදි මෙම සාධකයන්, සන්දර්භානුගත සාධක (Contextual Factors) සහ පුද්ගල සාධක (Individual Factors) ලෙසට කොටස් දෙකකට බෙදා වෙන් කළ හැකිය.

3.1 සන්දර්භානුගත සාධක - Contextual Factors

3.1.1 රැකියාවෙන් කෙරෙන ඉල්ලම (Demand from Job)

සේවකයන් හට රැකියාව තුළින් කෙරෙන ඉල්ලම ඉහළ/පහළ මට්ටමක තිබිය හැකිය (Guest, 2010). Opatha (2010) ව අනුව රැකියාවෙන් කෙරෙන ඉල්ලම යනු සේවකයාගෙන් අපේක්ෂා කරන දැ වේ. Moore (2009) විසින් Wolcott (1992) ත් උප්‍රවාගෙන ඇති පරිදි අන්තර් රැකියා වේලාවන් (Excessive Work Hours), දුඩු කාල වකුයන් (Rigid Work Schedules) සහ පවුල් සහ රැකියාවේ කාර්යයන් කිරීමට දුරිය යුතු අධික වෙහෙස (Spillover of Fatigue) යනාදිය රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත අස්මබරතාවයට හේතු වේ.

3.1.2 රැකියා තෘප්තිය (Work Satisfaction)

Guest (2001) දක්වා ඇති පරිදි පුද්ගලයින් තමන්ගේ රැකියාව සහ රැකියාවේ විවිධ අංශයන් පිළිබඳව සිතන ආකාරය 'රැකියා තෘප්තිය' වේ. ඔහු විසින් තවදුරටත් දක්වා ඇති පරිදි පුද්ගලයෙකුගේ පොදුගලික ජීවිතයට හානි කෙරෙන අන්දමේ බලපැමි එල්ල කෙරෙන ආකාරයේ රැකියාවෙන් කෙරෙන ඉල්ලම නිසා රැකියා තෘප්තිය අනිමි වී ඔහු/ඇය විසින් සේවයෙන් ඉවත් වීමට පවා තීරණය කරනු ඇත.

3.1.3 රැකියා සංස්කෘතිය (Culture of Work)

Guest (2001) දක්වා ඇති පරිදි රැකියා සංස්කෘතිය යනු 'ආයතනික සංස්කෘතිය' වේ. කළමනාකරණවත්ගේ ආකල්ප සහ ත්‍රියාකලාපයන් ආයතනික සංස්කෘතිය හැඩැගැස්වීමට හේතු වේ (Dulk and Peper, 2009).

පරිදි යම් ආයතනික සංස්කෘතියක් එහි සේවකයින්ගේ රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරකරණයට සහයෝගය දක්වයි නම් එය දනාත්මක ආයතනික සංස්කෘතියකි. ආයතනික සංස්කෘතිය, ප්‍රතිඵලන්තියින් සහ ත්‍රියාපටිපාරින් නිර්මාණය කිරීම හරහා රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරකරණයට උපකාරී වේ (Guest, 2001).

3.1.4 පවුල තුළින් කෙරෙන ඉල්ලම (Demand of Home)

රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය සඳහා පවුල තුළින් ඇති කරන ඉල්ලම වැදගත් තීරණයකි. ගෙදරදාර කටයුතු, දරුවන් රැකබලා ගැනීම, වයස්ගත දෙමාපියන් රැකබලා ගැනීම වැනි විවිධ ඉල්ලම් පවුල තුළින් සිදුකරනු ලබයි. තරුණ අවධානක පුද්ගලයින් සඳහා පවුල තුළින් කෙරෙන ඉල්ලම පහළ මට්ටමක පවතින අතර යැපෙන්නන් සහ වයස්ගත දෙමාපියන් සිටින පවුලකින් කෙරෙන ඉල්ලම ඉහළ මට්ටමක පවතී (Guest, 2001).

මෙම කරුණු වලට අමතරව (Guest, 2001) විසින් ජීවිත තෘප්තිය (Life Satisfaction), මානසික සෞඛ්‍යය/යහපැවැත්ම (Mental Health/Well-being), ක්ලමලය (Stress/Illness) සහ නිවසේ සංස්කෘතිය (Culture of Home) සන්දර්භානුගත සාධක යටතේ දක්වා ඇත.

3.2 පුද්ගල සාධක - Individual Factors

3.2.1 පොරුෂත්වය (Personality)

Guest (2001) ව අනුව පොරුෂත්වය යන්නට ජයග්‍රහණය කිරීමට ඇති අවශ්‍යතාවය (Need for achievement) සහ රැකියා අන්තර්ග්‍රස්ථ වීමට ඇති නැමියාව (Propensity to work involvement) යනාදිය ඇතුළත් වේ.

3.2.2 ස්ත්‍රී/පුරුෂ භාවය (Gender)

මෙය රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරතාවය තීරණය කරන වැදගත් සාධකයක් වේ. පුරුෂ පාර්ශ්වයට සාපේක්ෂව කාන්තාවන්ට පවුල තුළින් එල්ල වන බලපැමූ ඉහළ වේ. කාන්තාවන් දරුවන් බලා ගැනීම, ආහාර පිළියෙළ කිරීම ආදි කාර්යයන් රසක් ඉටුකළ යුතුය (Guest, 2001).

මේ ආකාරයට රැකියාවක නියුතු කාන්තාවකට රැකියාවේ රාජකාරී මෙන්ම නිවසට පැමිණී පසු නිවසේ කාර්යයන් ද කිරීමට සිදුවීම නිසා ඇය පිබිනයකට ලක්වීම සිදුවීය හැකිය.

3.2.3 පවුලේ අන් සාමාජිකයන්ට වන බලපැමූ (Impact on others at home)

Guest (2001) ට අනුව බොහෝ කාන්තාවන් තුළ විවාහය කෙරෙහි ඇති ආකළුපය වෙනස් වී ඇති අතර ඔවුන්ගේ අවධානය වැඩි වශයෙන් වෘත්තීය පුදුපුකම් සහ දක්ෂතාවයන් අත්පත් කරගැනීමට යොමු වී ඇත. මෙය බොහෝ විවාහයන් දෙදාරා යාමට හේතුවන අතර එය ස්වාමී පුරුෂයන්ට සහ දරුවන්ට අහිතකර බලපැමූ එල්ල කරනු ලබයි.

මිට අමතරව Guest (2001) විසින් රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරතාවය සඳහා බලපාන අනෙකුත් පුද්ගල සාධක ලෙස කාර්යයන් (Work), රැකියා අවධාරණය (Work Orientation), ගක්ති මට්ටම (Energy Level) සහ පුද්ගල පාලනය සහ මෙහෙයුම (Personal control and coping) ආදිය දක්වා ඇත.

ඉහත කරුණු සළකා බැලීමේදී රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරතාවය තීරණය කිරීම සඳහා විවිධ සාධකයන් සන්දර්භානුගත මට්ටමෙන් සහ පුද්ගල මට්ටමෙන් හඳුනාගත හැකිය.

4. රැකියා භා පවුල් ජීවිතය සමබරකරණයෙහි වැදගත්කම

පසුගිය දශක කිහිපය තුළ රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරකරණයේ වැදගත්කම පිළිබඳව බොහෝ පොත්පත් සහ ලිපි ලේඛන ලියැවී ඇත (Caproni, 2004). එමෙන්ම වර්තමානය වන විට රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරකරණය වඩාත් කාලානයට ලක් වූ මාත්‍රකාවක් බවට පත් වී ඇති බව Opatha (2010) දක්වා ඇත.

Opatha (2010) ට අනුව යහපත් රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරතාවයක් සහිත පුද්ගලයින් ප්‍රිතිමත් දෙමායියන්, යහපත් පුරවැසියන් සහ එලදායි සේවකයන් වනු ඇත. රැකියාවක නියැලෙන ඕනෑම පුද්ගලයෙකු රැකියා ජීවිත සමබරකරණය පිළිබඳ තම අවධානය යොමු කළ යුතුය. මේ සඳහා මෙම පුද්ගලයින් විවාහකද තැදෑද, යැපෙන්නන් සිවිද තැදෑද, සහ පවුල් වගකීම් තිබේද තැදෑද යන්න අදාළ නොවේ (Shankar and Bhatnagar, 2010). රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරතාවයක් සහිත පුද්ගලයින් තම ජීවිත කාලය තුළ වැඩි කාලයක් එලදායි ලෙස රැකියාවේ නියැලීමට හැකියාවක් සහිත පුද්ගලයින් බවට පත්වන අතර ඔවුන් තම භාර්යාවගේ හෝ ස්වාමී පුරුෂයාගේ සහ යැපෙන්නන්ගේ සෞඛ්‍යය යහපත්ව පවත්වා ගැනීමට සහ සමාජ සුහුසිද්ධිය පවත්වා ගැනීම සඳහා දායක වේ (Opatha, 2010).

Greenhaus, Collins and Shaw (2003) දක්වා ඇති පරිදි රැකියා ජීවිත සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරතාවය, සුහුසිද්ධිය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා දායක වේ. රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරතාවය තොමැති විටකදී රැකියා ජීවිතය සහ පොදුගලික ජීවිතය අතර ගැටුම් ඇතිවේ. මෙම ගැටුම් මග හරවාගෙන තම රැකියා ජීවිතය සහ පොදුගලික ජීවිතය සාර්ථක ලෙස සමබර කරගැනීම අහියෝගාත්මක කාර්යයක් බවට පත්වී ඇත (Opatha, 2010). එසේම Greenhaus සහ පිරිස (2003) පවසන පරිදි රැකියා සහ පවුල් භුමිකා සමබරකරණයට යොමුවීම රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත ගැටුම් අවම කිරීමට හේතු සාධක වේ.

5. රැකියා භා පවුල් ජීවිතය සමබරකරණයෙහි වාසි

තරගකාරී වාසි අත්පත් කරගැනීම සඳහා යොමුවන ඕනෑම ආයතනයක් තම ආයතනයේ ග්‍රම බලකායේ පවතින්නා වූ විවිධ අවශ්‍යතා සහ වුවමනාවන් සපුරාලන මාතට සම්පත් සහ රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරකරණයට අදාළ උපායමාරුග දියුණ කරන ප්‍රවේශයන් අනුගමනය කළ යුතුය (De Ceiri සහ පිරිස, 2002). Moore (2009) දක්වා ඇති පරිදි රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත සමබරකරණය තුළින් පහත වාසි අත්පත් කරගත හැකිය.

5.1 ආයතනයට ලැබෙන වාසි

1. සේවක පීරිවැටුම් අනුපාතය අවමවීම.
2. රකියා ජීවිතය හා පෙළද්ගලික ජීවිතය සම්බරව පවත්වා ගැනීම සේවයෙහුර නොයා ආයතනය තුළ සේවකයා රඳවාගැනීමට හේතුවීම.
3. සේවක පීරිවැටුම් අවම වීම නිසා බද්ධාගැනීමේ හා පූහුණු කිරීමේ පීරිවැය අවමවීම.
4. සේවය හැර නොයාම නිසා සේවකයා වෙනුවෙන් දැරු බද්ධාගැනීමේ හා පූහුණු කිරීමේ පීරිවැය අපතේ නොයාමට හේතුවීම.
5. අසනීප නිවාඩු ලබාගැනීම අවමවීම.
6. රකියා ජීවිතය හා පෙළද්ගලික ජීවිතය සම්බරව පවත්වා ගැනීම නිසා ආයතනය නොමග යවා නිවසේ කටයුතු වෙනුවන් අසනීප නිවාඩු ලබා නොගැනීම.
7. සේවක ප්‍රවාසිතාවය අවමවීම.
8. සේවකයාට වැඩකටයුතු සම්බරව කරගෙන යාමට හැකිවීම නිසා සේවයට නොපැමිණීම පහළ යාම.
9. සේවක විත්ත දෙරේත්තය හා තෘප්තිය වර්ධනයටම.
10. වැඩකටයුතු සම්බරව කරගෙන යාම තුළින් සේවකයාගේ වැඩකටයුතු කිරීමේ තෘප්තිය ඉහළයාම.
11. සේවක පක්ෂපාතිත්වය හා බැඳීම වැඩිවීම.
12. නමුවයිලි වැඩකිරීමේ රටාවක් ලබාදීම නිසා ආයතනයට ඇති පක්ෂපාතිත්වය ඉහළයාම.
13. සේවක එලදායිතාවය වර්ධනය වීම.
14. සේවකයින්තාප්තියකින් හා කාර්යක්ෂම කටයුතු කිරීම හේතුවෙන් නාස්තිය අවමවී සේවක එලදායිතාවය වර්ධනය වීම.

5.2 සේවකයාට ලැබෙන වාසි

1. වැඩ ප්‍රමාණය අවම වීම.
2. නිවසේ, කාර්යාලයේ හා සමාජයේ විවිධාකාර වගකීම් කාර්යක්ෂමව කළමනාකරණය කරගැනීමට හැකිවීම.
3. සේවකයන් අයය කිරීමකට ලක් කරන සහ විශ්වාසකරන සේවාස්ථානයක කොටස්කරුවකු වීමට හැකිවීම.
4. ජීවිතයට හොඳ ගුණත්වයක් ලැබීම.
5. වෘත්තීය සංවර්ධනයට පීරිවහලක් ලැබීම.
6. මතා වෘත්තීය ප්‍රගමනයකට අවස්ථාව ලැබීම.
7. මතා සෞඛ්‍යයක් ලබා ගැනීමට හැකිවීම.
8. වැඩිදුර අධ්‍යාපනයට මගසැලසීම.
9. වැඩ මූදලක් උපයා ගැනීමට හැකිවීම.
10. ප්‍රවාහනය සඳහා කාලය ඉතිරිවීම.
11. නිවසේ සාමාජිකයන්, යහළවෙන් සමග කාලය ගතකිරීමට අවස්ථාව ලැබීම.
12. ක්‍රිඩා කටයුතු සඳහා කාලය ඉතිරිවීම.

5.3 යැපෙන්නනට ලැබෙන වාසි

1. කළුනායාට සතුවුදුයේ පවුල් ජීවිතයක් ලැබීම.
2. දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා ප්‍රමාණවත් කාලයක් වැයකිරීමට හැකිවීම.
3. වයස්ගත පුද්ගලයන් හොඳින් රැකබලා ගැනීමට හැකිවීම.

6. රකියා - පෙළද්ගලික ජීවිත අසම්බරනාවයේ අවාසි

නිවැරදි රකියා - පෙළද්ගලික ජීවිත සම්බරනාවයක් පවත්වා නොගැනීම තුළින් ආයතනයට, සේවකයාට මෙන්ම යැපෙන්නනටද අවාසි සිදුවිය හැක (Guest, 2001; Greenhaus සහ පිරිස, 2003; Grzywacz, Butler and Almedia, 2008; Sheldon, Cummins and Kamble, 2010; Smith and Rigby, 2010).

5.1 ආයතනයට සිදුවන අවාසි

- සේවක පීරිවැටුම් ඉහළයාම.
- සේවක ප්‍රවාසිතාවය ඉහළයාම.
- සේවකයන් අයෙරේත්තයට පත්වීම.
- සේවක විත්ත දෙරේත්තය පහළයාම.
- සේවක එලදායිතාවය පහළයාම.
- ආයතනයට ඇති බැඳීම අඩුවීම.
- ප්‍රමාදවී සේවයට පැමිණීම ඉහළයාම.

5.2 සේවකයාට සිදුවන අවාසි

- මානසික ආත්මිය ඉහළයාම.
- සෞඛ්‍යය මට්ටම පහළයාම.
- පවුල් ආරවුල් ඇතිවීම.
- මත්පැන් සහ මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතයට යොමු වීම.

5.3 යැපෙන්නන්ට සිදුවන අවාසි

- රකබලාගැනීම අවමවීම.
- නිවසේ අවශ්‍යතා සඳහා ඉහළ පිරිවැයක් දැරීමට සිදුවීම.
- දරුවන්ට නිසි අධ්‍යාපනයක් තොලැබියාම.
- පවුල් ආරවුල් රාඩියක් ඇතිවීම.

රැකියා සහ පෙළද්‍රලික පිවිතය නිසි පරිදේදෙන් සම්බරතාවයකින් යුතුව පවත්වා තොගැනීම තිසා සේවකයාට ඉහත සඳහන් අවාසි වලට මූහුණ දීමට සිදුවන අතර මේ තත්ත්වය මග හරවාගැනීමට අදාළ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කිරීමට සේවකයා උත්ත්සු කරවීම හා දැනුවත් කරවීම ආයතනයේ වගකීම වේ.

7. ආයතනික ප්‍රතිපත්ති හා උපායමාර්ග

ආයතන තම සේවකයන්ගේ රැකියා සහ පෙළද්‍රලික පිවිත අතර සම්බරතාවය ආරක්ෂා කිරීම පිණිස විවිධ උපායමාර්ග භාවිතා කරයි (Moore, 2009; De Cieri සහ පිරිස, 2002; Hughes, 2007; Dulk and Peper, 2009; Wang and Verma, 2012). උදහරණ ලෙස KPMG ආයතනය තම සේවා ස්ථානය තුළ නමුෂයිල බවක් ගොඩ නැගීම හරහා සේවකයන්ට තම දරුවන් සහ පවුල් අය සමග කාලය ගත කිරීමට අවකාශය ලබා දීම දැක්වීය හැකිය (Hughes, 2007).

රැකියා සහ පෙළද්‍රලික පිවිත අතර සම්බරතාවය ඇති කිරීම සඳහා ආයතන මගින් ගෙන ඇති ක්‍රියාමාර්ග පහත පරිදි වර්ගීකරණය කළ හැක (Dulk and Peper, 2009).

<p>1 නම්භිලි ලෙස වැඩ කිරීමට යොදා ඇති විධිවිධාන</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ දිනකින් අර්ධයක් වැඩකිරීම ○ නම්භිලි රැකියා වේලාවන් ○ රැකියා කටයුතු පූවමාරු කරගැනීම ○ නිවසේ සිට වැඩ කිරීමේ හැකියාව ○ වාර පදනම මත වැඩ කිරීම ○ බැංකු කටයුතු සඳහා වේලාවන් වෙන් කිරීම 	<p>11 නිවාඩු</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ මානස්ව නිවාඩු ○ පිතාත්ව නිවාඩු ○ පවුල් අනෙකුත් කටයුතු සඳහා ලබාදෙන නිවාඩු ○ හාරකාර නිවාඩු ○ වෘත්තීය වෙනස් කිරීමේ විධිවිධාන
<p>111 දරුවන් රකබලා ගැනීමේ විධිවිධාන</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ රැකියා ස්ථානයේ පෙරපාසල් පන්ති පැවැත්වීම ○ දරුවන් රකබලා ගැනීම ○ දරුවන් බලාගැනීමේ පහසුකම් ඇතිකිරීම සහ මධ්‍යස්ථාන ඇතිකිරීම ○ මූල්‍යමය පහසුකම් සැලැස්වීම ○ නිවාඩු කාලවලදී වෙනස්ද වීමේ විධිවිධාන / ගිම්හාන කළවුරු 	<p>1v රැකියාව සඳහා සහාය වීමට යොදා ඇති විධිවිධාන</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ රැකියා හා පෙළද්‍රලික පිවිතය කළමනාකරණය කිරීමේ ප්‍රහුණුවක් ලබාදීම ○ සේවක ගැටළු සඳහා උපදේශන / සහය ලබාදීම ○ අවශ්‍ය තොරතුරු ලබාදීම ○ සේවක අවශ්‍යතා පිළිබඳ සෞයා බැලීම

8. පුද්ගල ප්‍රතිපත්ති හා උපායමාර්ග

රැකියාව හා පෙළද්‍රලික පිවිතය සම්බර කර ගැනීම අතිශය වැළැගත් කාරණයක් ලෙස උද්ගත වී ඇති හෙයින් බොහෝ පර්යේෂකයන් ඒ සම්බන්ධයෙන් විවිධ පර්යේෂණවල යොදේ (Kreiner, Hollensbe and Sheep, 2009). Sheldon සහ පිරිස (2002) දක්වන පරිදි නවීන මිනසුන් දිරිස කාලයක් තම රාජකාරී කටයුතු වලට යොමු වීමේ නැඹුරුතාවයක් පවතී. Grzywacz සහ පිරිස (2008) දක්වන පරිදි රැකියා හා පෙළද්‍රලික පිවිතය නිසි පරිදේදෙන් සම්බර කරගැනීම පෙනු ගැවැලුවක් බවට පත්වී ඇත. පුද්ගලයන් රැකියා හා පෙළද්‍රලික පිවිතය නිසි පරිදේදෙන් සම්බර කරගැනීම සේවකයා විවිධාකාරයේ උපායමාර්ග, ප්‍රතිපත්ති හාවිතා කරයි. මෙම උපායමාර්ග රැකියා - පවුල් තීරණ ලෙස හැදින්වේ (Greenhaus and Powell, 2006). එම තීරණ තුළින් රැකියා හා පෙළද්‍රලික පිවිතවල විවිධ ඉල්ලම් අතර කේවල් කිරීම සිදුකරයි.

පරේයේෂණයන්ට අනුව රැකියා මායීම් ආකෘතිය අනුව පුළුල් උපායමාර්ගයන් හතරක් හැඳුනාගත හැක. එනම්, වර්යාමය උපායමාර්ග, තාවකාලික උපායමාර්ග, හොතික/ කායික උපායමාර්ග සහ සන්නිවේදන උපායමාර්ග වේ (Kriener සහ පිරිස, 2009).

8.1 වර්යාමය උපායමාර්ග (Behavioral Tactics)

පුද්ගලයන් සමාජය තුළ යෙදෙන විවිධ ක්‍රියාකාරකම් මේ යටතට ගැනේ. වර්යාමය උපායමාර්ග අනුගමනය කිරීමේ දී පහත උප කොටස්/ උප පත්පත්ති ලැගාකර ගත යුතුය (Kriener සහ පිරිස, 2009).

8.1.1 අනෙක් අය භාවිත කිරීම (Using other People)

පුද්ගලයෙකුගේ රැකියා - පවුල සම්බර කිරීම සඳහා එම පුද්ගලයා කෙරෙහිම අවධානය යොමු කිරීමට අමතරව එම පුද්ගලයාගේ රැකියා - පවුල් මායීම තුළ සිටිමින් මෙම මායීම රැකිමින් ඔහුට උදාව් කරන්නන් මේ යටතට ගැනේ. උදාහරණ ලෙස සහකරු/ සහකාරීය, දරුවන්, එකට රැකියා කරන අනෙකුත් පුද්ගලයන් සහ වැඩි පරිශකයන් දැක්විය හැක.

චිපාත (2010) දක්වන පරිදි රැකියා සහ පොදුගලික ජීවිත අතර සම්බරකරණය සඳහා දායක වන වැදගත් සංරචකයන් ලෙස පුද්ගලයන්, පවුල් සාමාජිකයන්, මිතුරන්, සේවායෝජකයන්, සමාජ කණ්ඩායම් වල අවශ්‍යතාවයන්, අනිලාගයන් හා අලේස්සාවන් දැක්විය හැක. අනෙක් පුද්ගලයන් උපායමාර්ගක්ව පුද්ගලයෙකුගේ රැකියා - පවුල් සම්බරතාවය රැකගැනීම සඳහා උපකාර කර ගැනීම අදහස් කෙරේ. උදාහරණ ලෙසට දුරකථන ඇමතුම් අනෙක් පුද්ගලයන් හරහා සම්බන්ධ කිරීම දැක්විය හැකිය (Kriener සහ පිරිස, 2009).

8.1.2 තාක්ෂණය යොදා ගැනීම (Leveraging Technology)

තාක්ෂණයේ දියුණුව රැකියා - පවුල් සම්බරතාවයට අදාළ අවස්ථා හා තර්ජන යන දෙකම උදාකර ඇත. එක් අතකින් තාක්ෂණය රැකියා - පොදුගලික ජීවිත අතර ගැටුම් උත්සන්න කරන අතර තවත් අතකින් එය අඩුකර ගැනීමට පහසුකම් සපයයි (Kriener සහ පිරිස, 2009). Shankar සහ Bhatanagar (2010) ට අනුව තාක්ෂණයේ සහ රැකියාවේ වැඩි දියුණු වීම පුද්ගලයෙකුගේ රැකියාව සහ අනෙකුත් පොදුගලික කටයුතු අතර පවතින සීමාවන් හට අනියෝග කරනු ලබයි.

8.1.3 ප්‍රමුඛනාවයන් පෙළ ගැස්ටීම (Invoking Triage)

මෙහි දී එකටර වැදගත් ඉල්ලුම් දෙකක් රැකියා හා පොදුගලික ජීවිතවලින් එල්ලවීම සලකා බැලෙ. එනම් එකම වෙළාවට රැකියාවේ හා පොදුගලික ජීවිතයේ ඉසව් දෙකක් යෙදීමයි. එහි දී පුද්ගලයන් මෙම ඉල්ලුම් අතරින් ප්‍රමුඛතාවයන් සැලකිල්ලට ගත යුතුය. එහි දී තාර්කිකව එම ප්‍රමුඛතාවයන් ඉටුකිරීමට පුද්ගලයන් යොමුවිය යුතුය (Kriener සහ පිරිස, 2009).

8.2 තාවකාලික උපායමාර්ග

වර්තමාන සමාජය තාවකාලික අනියෝග නවීන සේවකයන් වෙත ඉදිරිපත් කරයි. තාක්ෂණීක හා තරගකාරී ප්‍රවණතා වෙත්තිය රැකියාවන්හි කාර්යහාර්යය ඉහළ නිවැරදි. පුද්ගලයන් විසින් උපතුම්ක තෙරීම් ක්‍රියා මෙම තාවකාලික ගැටුම සඳහා සාර්ථකව මූහුණදීමට උත්සන් දැරයි. පහත උපතුම්ක තීරණ ඒ සඳහා යොදාගත හැක (Kriener සහ පිරිස, 2009).

8.2.1 වැඩි කාලය පාලනය කිරීම

එනම්, රැකියාව හා විවේකය අතර කාලය කළමනාකරණය කරගැනීමයි. මෙලෙස වැඩි කාලය පාලනය කරගැනීම වෙත්තිය සාර්ථකත්වයට මෙන්ම පොදුගලික තෙත්තියට ද මහෝපකාරී වේ (Kriener සහ පිරිස, 2009). ඕපාත (2010) පවසා ඇති පරිදි පුද්ගලයෙකු සතුව පවතින පැය 24 කාලය කාර්යක්ෂම ලෙස රැකියා හා පොදුගලික ජීවිතය අතර වෙන් කර ගත යුතුය.

8.2.2 විවේක කාලය සෞයා ගැනීම

රැකියාවන් විවේකයක් ලබා ගැනීම, වැඩෙනි නිරතවීම හා සමස්ත යහපැවැත්ම සඳහා ආරක්ෂාකාරී යාන්ත්‍රණයක් වේ. විවේකය ලබාගැනීම යන්න රැකියාවන් හා නිවෙස් පරිග්‍රයෙන් ඇත්ත්වීම ලෙස දෙයාකාරවේ. අනෙකුත් උපායමාර්ගයන්ට වඩා වෙනස්ව මෙහි දී පුද්ගලයා රැකියා පරිසරයෙන් හා සාමාන්‍ය නිවෙස් පරිසරයෙන් යන දෙකෙන්ම හෝ දෙකෙන් එකකින් ඇත්ත්කර තැබීම දක්නට ලැබේ (Kriener සහ පිරිස, 2009).

පුද්ගලයෙකු හට රැකියා හා පොදුගලික ජීවිතය සම්බර කරගැනීම සඳහා තිවාඩු දින වලදී රැකියාවට තොගාස් අනෙකුත් පොදුගලික වැඩි කටයුතු සඳහා යොමුවිය හැකි බව ඕපාත (2010) දක්වා ඇත.

8.3 හොතික උපායමාර්ග

මින් සියවසකට පෙර පුද්ගලයෙකුගේ රැකියා ස්ථානය වූයේ තම නිවස හෝ ගොවිපලයි. කාර්මික විෂේෂවය සමග පුද්ගලයාගේ රැකියා ස්ථානය කාර්යාලය හෝ කර්මාන්ත ගාලාව ලෙස නිවසින් ඇත්තේවිති. ඒ අනුව හොතික වෙනස් ස්ථාන දෙකක් වන රැකියාව හා නිවස අතර සම්බරතාවය ඇති කරගැනීම සඳහා වන උපායමාර්ග කිහිපයකි.

- හොතික මායිම් වලට අනුගතවීම
- හොතික අවකාශ පිළියෙළ කිරීම
- කෘතිම හොතික නිරුපතනයන් කළමනාකරණය කිරීම

8.4 සන්නිවේදන උපායමාර්ග

මින් අදහස්වන්නේ, රැකියා හා පවුල් අතර සම්බරතාවය බිඳ වැට්මට පෙර ඒ පිළිබඳව ඒ ඒ පාරුගවයන් සමග සන්නිවේදනය කළ යුතු බවයි. විශේෂයෙන්ම යම් පුද්ගලයෙක් සම්බන්ධ ඇල්මැති පාරුගව එනම් සහකරු/ සහකාරීය, දරුවන්, රැකියාවේ කාර්ය මණ්ඩලය ආදින්ගේ කැමැත්ත/ අකම්ත්ත පිළිබඳ සහකවිතා කළ යුතු බවයි (Kriener සහ පිරිස, 2009). Caproni (2004) දක්වන පරිදි දරුවන්, පවුල, යහළවන් සහ අනෙකුත් අය සමග කටයුතු කිරීම මගින් පුද්ගලයෙක් හට තම රැකියා කටයුතු සඳහා ඉහළ ගුණත්වයකින් දෙකත්වයක් ලබා දිය හැකි වේ.

මේ සියලුම උපායමාර්ග අතරින් පුද්ගලයෙකුට තම රැකියාවේ හා පවුලේ සම්බරතාවය රක්ගැනීමට උපකාරී වනු ඇත.

9. ආයතනික ප්‍රතිපත්ති සහ පුද්ගල ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඇති බාධක

DeCieri සහ පිරිස (2002) දක්වන පරිදි ආයතනික ප්‍රතිපත්ති පුද්ගල ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඇති බාධක ලෙස හැඳින්වෙන්නේ රැකියා හා පොද්ගලික පිටිත සම්බරකරණයට අදාළ උපායමාර්ග ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සහ ස්ථාලයි ලෙස දිග කාලීනව පවත්වාගෙන යාමේ දී මූහුණ පැමුව වන අවහිරතා සහ සම්බාධක වේ.

9.1 ආයතනික ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඇති බාධක

ඉහත ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ආයතන විවිධ ගැටළ වලට මූහුණ දෙනි. ඇමරිකානු සහ යුරෝපීය මධ්‍යම සහ කුඩා පරිමාණ ආයතන බොහෝමයක් තවමත් තම සේවකයන්ගේ ආයතනික කටයුතු හා පොද්ගලික කටයුතු අතර සම්බරතාවය ඇති කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක ගැනීමට මැලි කමක් දක්වනි. ඒ සඳහා හේතුවන කරුණු බොහෝමයක් පවතී (Poelmans සහ Sahibzada, 2004). ඔවුන්ට අනුව එම කරුණු වන්නේ මූල්‍යමය ලාභ පිළිබඳ පවතින දැඩි උනන්දුව, වර්තමාන ව්‍යාපාර ආකෘතිය සමග නොගැලීම්, වෘත්තීය සම්ති ඇති වනු ඇතැයි වන බිය, පවුල් නිතිය සමග ඇතිවිය හැකි වියවුල්, සමාජීය ක්‍රියාකාරීන්ගේ විවිධ මත සමග ඇතිවන වියවුල්, අධික්ෂකයන්ගෙන් සහ සේවකයින්ගෙන් එල්ල විය හැකි විරෝධතා සහ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අපහසුතා අදිය යි.

DeCieri සහ පිරිස (2002) ට අනුව ඕස්ට්‍රේලියාව සහ අනෙකුත් රටවල් ආශ්‍රිතව සිදු කරන ලද ස්මීක්ෂණ ආග්‍රයෙන් ආයතනික කටයුතු සහ පොද්ගලික කටයුතු අතරති සම්බරතාවයට බාධා ඇති කරන කරුණු පහත දක්වා ඇත.

- දැඩි වේලාවක් වැඩ කිරීමට සහ ආයතනය කෙරෙහි විශාල කැපකිරීමක් සිදු කළ යුතු බවට (අනෙකුත් පොද්ගලික කටයුතු නොසලකා හමින්) ආයතනය තුළ පවතින සංස්කෘතිය.
- ආයතනයෙන් පිටත පොද්ගලික කැපකිරීම ඇති සේවකයන් හට දක්වනු ලබන කොන් කරන ලද, උපකාර නොකරන සහ එදිරිවාදී වැඩපිළිවෙළ.
- වැඩ අධික්ෂකවරුන් සහ මධ්‍යම කළමනාකරුවන් තුළපවතින මත සහ විරෝධාක්ල්ප.
- ජේජ්‍යේ කළමනාකරුවන් විසින් සේවකයින් බඳවා ගැනීමේදී ඔවුන්ට සමාන ලෙස වැඩිකරන සේවකයින් බඳවා ගැනීමට ඇති කැමැත්ත.
- වෘත්තීය සහ පොද්ගලික පිටිත සම්බර කිරීම සම්බන්ධයෙන් වන සන්නිවේදනය සහ අධ්‍යාපනය මද වීම.

මෙවැනි ආයතනික ප්‍රතිපත්ති හේතුවෙන් කළමනාකරුවන්ට ද තම අරමුණු කරා යාමට නොයෙක් ආකෘතයෙන් සැලකිලිමත් වීමට සිදුවේ. නිදුසුනක් ලෙසට සේවකාවන් මානාන්ව තිවාඩු වැනි දැඩි තිවාඩු ලබාගැනීමේදී කළමනාකරුවන්ට තාවකාලික ආදේශනයන්ට යාමට සිදුවේ. එමෙන්ම ඉතා කුඩා කාලසීමාවක් තුළ දැනුම් දීමෙන් ලබාගන්නා හඳුසී තිවාඩු වැඩදී කළමනාකරුවන් තාවකාලික ගුම හියෙකට මූහුණ දෙනු ලබයි. තම්යායිලි රාජකාරී වේලාවන් ලබාදීමේදී බොහෝවිට ත්‍යායපතු

වෙනස්වීම් වලට සහ සේවකයින්ගේ ස්වයං පාලනයකට ඉඩ සැලැසේ. එසේම නිවසේ සිට වැඩ කිරීමේදී කළමනාකරුවන්ගේ පාලනය පිළිබඳ ගැටළ ඇතිවිය හැක. එමෙන්ම අනෙක් අතට දරුවන් රකබලා ගැනීමේ හෝ ඇදුම් පිරිසිදු කිරීම වැනි කටයුතු පිළිබඳ සෞයා බැලීමේ අවශ්‍යතාවයක් ඇති නොවන නිසා සේවකයින්ගේ රාජකාරී කටයුතු සඳහා එය මහත් පිටිවහලක් වේ (Dulk and Peper, 2009).

9.2 පුද්ගල ප්‍රතිපත්ති හ්‍යියාත්මක කිරීමට ඇති බාධක

Dex සහ Scheibl, (2002) හඳුනාගෙන ඇති පරිදි පෙළද්ගලික කැපකිරීම සඳහා තමයිලි වීමේදී ඇති වන බාධා අභ්‍යන්තරික සාධක සහ බාහිර සාධක ලෙසට කොටස් දෙකකි. DeCieri සහ පිරිස (2002) ට අනුව අභ්‍යන්තරික බාධාවන් පහත ලෙස දැක්විය හැකිය.

9.2.1 අභ්‍යන්තරික සාධක

1. වෘත්තීය කඩවීමක් (career break) ආදේශනයේ දී සිදුවන මූල්‍යමය වියදම්
2. පෙළද්ගලික කැපකිරීම හ්‍යියාමාර්ග සේවක අයිතිවාසිකම් ලෙස නොව කාර්යක්ෂමතා අඩවීමක් ලෙස සැලැකීම්
3. පුරුෂ මාදිලි (male model) වැඩකිරීම වල පවතින ආධිපත්‍යය
4. සංස්ථාපිත සංස්කෘතියෙහි (corporate culture) පවතින කාලය, එලදායිතාවය හා කැපවීම අතර පවතින සම්බන්ධය
5. පවුල් සහයෝගිතා හ්‍යියාමාර්ග කඩාකජ්පල්කාරී ඒවා බවට කළමනාකරුවන් අතර පවතින මතය
6. පාලනය සහ යැපීම මත පවතින කළමනාකාරීන්ට රිතිය
7. ආයතන වල ප්‍රමාණය

9.2.2 බාහිර සාධක

1. කමිකරු වෙළෙඳපාලෙහි පවතින දැඩි බව
2. ව්‍යාපාරික පරිසරයේ පවතින තරගකාරී හා වෙනස් වන ස්වභාවය
3. කර්මාන්ත සහ නිෂ්පාදන හ්‍යියාවලිය තුළ පවතින වැඩ කරන කාලය පිළිබඳ ආධිපත්‍යය
4. සමාජීය පිළිවෙත් හා නිති සම්පාදන රාමුව

ඉහත සඳහන් කළ ආකාරයට ආයතන තම සේවකයින්ගේ සුහසිද්ධිය සහ ආයතනික සුහසිද්ධිය උදෙසා සේවකයින්ගේ වෘත්තීය සහ පෙළද්ගලික පිටිත වල සම්බර්තාවය ඇති කිරීමට නොයෙකුත් ප්‍රතිපත්ති සහ හ්‍යියාමාර්ග අනුගමනය කරන අතර ඒවා හ්‍යියාත්මක කිරීමේදී විවිධ ගැටළ වලට මුහුණ පායි. එම ගැටළ අවම කරමින් හැකිතාක් මේ සඳහා සේවකයින්ට සහයෝගය දැක්වීම නොයෙකුත් ප්‍රතිලාභ සේවකයාට මෙන්ම ආයතනයට ද ලබාදෙනු ඇති.

Dulk සහ Peper (2009) විසින් Yeandle, Phillips, Scheibl, Wigfield සහ Wise, (2003) විසින් කරන ලද පර්යේෂණ ප්‍රතිඵලවලින් උප්පා ගත් පරිදි ආයතනික කටයුතු හා පෙළද්ගලික කටයුතු අතර සම්බර්තාවය පිළිබඳ දැනුම අනුව කළමනාකරුවන් වර්ග හතරක් හඳුනාගෙන ඇති. මෙම කළමනාකරුවන් වර්ග පරිදි දැක්විය හැකිය.

- ප්‍රගතියිලි ප්‍රවේශයක් සහිත කළමනාකරුවන් (මොවුන් විසින් තම සේවකයින්ගේ ආයතනයෙන් බාහිර කටයුතු සඳහා සහයෝගය ලබාදීම තම වගකීමක් ලෙස සලකයි.)
- පැහැදිලි අදහසක් නොමැති කළමනාකරුවන් (මොවුන් තුළ වෘත්තීය සහ පෙළද්ගලික පිටිතය සම්බර කිරීම සඳහා වන සංකල්පය පිළිබඳ පැහැදිලි අදහසක් ඇති නමුත් ඒ සඳහා ගත යුතු හ්‍යියාමාර්ග පිළිබඳ හෝ කුවුරුන් ඒ සඳහා ප්‍රවේශයක් ගත යුතුද යන්න පිළිබඳ ව තිශ්විත අදහසක් නොමැතු.)
- පවුල සබඳකම් නොසළකා හරින කළමනාකරුවන් (මොවුන්ට මෙම සංකල්පය පිළිබඳ පැහැදිලි අදහසක් නොමැති අතර ඔවුන් එම ගැටළ දැකින්නේ සාමාන්‍ය පිටිතයේදී පැන තහින පොදු ගැටළ ලෙසයි. එම නිසා මෙම වර්ගයේ කළමනාකරුවන් මෙවැනි දැ නොසළකා හරි.)
- විරෝධාකල්ප සහිත කළමනාකරුවන් (මොවුන්ට මෙම සංකල්පය පිළිබඳ පැහැදිලි වැටහිමක් නොමැති අතර එවැනි ආයතනික ප්‍රතිපත්ති හ්‍යියාත්මක කිරීමෙහිලා විරෝධාකල්පයක් දරනි.)

10. ශ්‍රී ලංකික පසුබිම කුල රකියා - පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය

ශ්‍රී ලංකික පසුබිම කුල රකියා - පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය දැනටමත් සාකච්ඡාවට හාජනය වී ඇති කරුණකි. විශේෂයෙන් කාන්තාවන් දිනෙන් දින රකියාවන්ට යොමුවීම, දික්කසාද ප්‍රමාණය ඉහළ යාම ආදි කරුණු හේතුවෙන් පර්යේෂකයන් ඒ සම්බන්ධයෙන් විවිධ පර්යේෂණවල යෙදෙති.

විශේෂයෙන් මවිවරුන් රකියා සඳහා යොමුවීමත්, රකියා - පොදුගලික ජීවිත වල සම්බරතාවය නිසි පරිදි කළමනාකරණය කර තොගැනීමත් විශාල සාමාජිය ගැටළ උත්සන්න කිරීමට හේතු වී ඇත. එහෙයින් එම තත්ත්වයන් මගහැරවීමට ආයතන විසින් හාවතා කරන උපක්‍රම කිහිපයකි.

○ නමුඩිලි වැඩ කාලයන් යොදා ගැනීම

රකියාවේ වැඩකාලය නමුඩිලි තොවීම රකියා පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවයට අහිතකර ලෙස බලපායි. ප්‍රවුලේ වගකීම හරහැරී ඉටු කිරීමට අපොහොසත් වීම කුළින් මෙම ගැටළ ඉහළයයි. සම්මත වැඩකාල යොදාගැනීම අද වනවිට ශ්‍රී ලංකික ව්‍යාපාර ලෝකය තුළ පැවතුනත්, දිනෙන් දින නමුඩිලි වැඩ කාලයන් පිළිබඳ අවධානය යොමුකිරීමට පෙළඳී ඇත.

○ රකියා ක්ලම්පය පාලනය කිරීම

විශේෂයෙන්ම තමසහකරු/ සහකාරීය, දැරුවන් සමග එකට ගත කිරීමට කාලය තොමැති වීමත්, එක දැගටම රකියාවේ නිරත වීමත් නිසා රකියා ක්ලම්පය හටගනී. එහෙයින් බොහෝ ව්‍යාපාර සංවිධාන තම සේවකයින් සඳහා සූහසාධන කටයුතු (වාර්ෂික වාරිකා, ප්‍රිය සම්භාෂණ) ආදිය පුළුල් කරමින් සිටියි. ගුම්ය ශ්‍රී ලංකාවට පවතින ඉතා වටිනා ආර්ථික සම්පතක් හේතුවෙන් රකියා - පොදුගලික ජීවිත ජීවිත ගැටළව සාර්ථකව විසඳීමට යොමුවීම අත්‍යවශ්‍යය කරුණකි.

11. සාරාංශය

වර්තමානය වන විට රකියා පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය පවත්වා ගැනීම ප්‍රධාන ගැටළවක් ව ඇත. එමෙන්ම මෙම සම්බරතාවය ආයතනික ත්‍රියාකාරීත්වයට මෙන්ම පුද්ගල ත්‍රියාකාරීත්වයට ද දැඩි ලෙස බලපෑම් සිදු කරයි. එමතිසා මානව සම්පත් කළමනාකරුවන් ලෙස තම ආයතනයේ මානව සම්පතෙන් උපරිම එළ තෙලා ගැනීම සඳහා රකියා පොදුගලික ජීවිත සම්බරතාවය පවත්වා ගෙන යාමට තම සේවකයන් හට උපකාරී විය යුතුයේ. ඒ වෙනුවෙන් ප්‍රතිපත්තින් හඳුන්වා දිය යුතුය.

ආක්‍රිත ග්‍රන්ථ

- [1.] Caproni, P. J. (2004). Work -life balance: You can't get there from here. The journal of applied behavioral science, 40(2): 208-218.
- [2.] Cieri, H. D., Holmes, B. Abbott, J. and Pettit, T. (2002).Work-life balance strategies: Progress and problems in Australian organizations.Working paper 58/02, University of Monash, Australia.
- [3.] Dex, S. and Scheibl, F. (2002). SMEs and flexible workingarrangements. Bristol/York: The Policy Press/Joseph Rowntree Foundation.
- [4.] Dulk, D. and Peper, L. (2009). Managing work-life policies in the European workplace: Explorations for future research. Working paper on the Reconciliation of Work and Welfare in Europe RECWOWE Publication, Dissemination and Dialogue Center, Edinburgh.
- [5.] Greenhaus, J.H., Collins, K.M. and Shaw, J.D. (2003). The relation between work – family balance and quality of life. Journal of vocational behavior, 63(3): 510-531.
- [6.] Greenhaus, J.H. and Powell, G.N. (2006). When work and family are allies: A theory of work family enrichment. Academy of management review, 31: 72-92.
- [7.] Gropel, P. and Kuhl, J. (2009). Work life balance and subjective well-being: The mediating role of need fulfillment. Britsh journal of psychology, 100: 2365-2375.
- [8.] Grzywacz, J.G., Butler, A.B., and Almeida, D.M. (2008). Changing realities of work and family. Oxford, England: Blackwell Publishing.
- [9.] Guest, D. E. (2001).Perspectives on the study of work-lifebalance.ENOP Symposrum. Paris.
- [10.] Hughes, N. (2007). Is life a balancing act? Industrial and commercial training, 39(5): 281-284.
- [11.] Kreiner, G. E., Hollensbe, E. C., and Sheep, M. L. (2009). Balancing boarders and bridges: Negotiating the work-home interface via boundary work tactics. Acedemy of management journal, 52(4): 704-730.
- [12.] Lyness, K.S. and Judiesch, M.K. (May 2011). National cultural values and organizational perspectives on work life balance. Presented at Work Life: Cross National Conversations-Context theorizing in work life research. Paris, France.
- [13.] Moore, T. (2009). Work and Family: a balancing act. Asia Pacific journal of human resources, 34(2): 119-125.
- [14.] Opatha, H. H. D. N. P. (2010). Personal quality. Sri Lanka.

- [15.] Poelmans, S. and Sahibzada, K. (2004). A multi-level model for studying the context and impact of work-family policies and culture in organizations original research article. *Human resource management review*, 14(4): 409-431.
- [16.] Shankar, T. and Bhatnagar, J. (2010). Work Life Balance, employee engagement, emotional consonance/dissonance & turnover intention. *The Indian journal of industrial relations*, 46(1): 74-87.
- [17.] Sheldon, K.M., Cummins, R. and Khamble, S. (2010). Life balance and well being: Testing a two pronged conceptual and measurement approach. *Journal of personality*, 78: 1093-1134.
- [18.] Smith, F.O. and Rigby, M. (2010). The work-life balance strategies of USDAW: Mobilising collective voice. *Industrial relations journal*, 41(3): 206-217.
- [19.] Wang, J. and Varma, A. (2012). Explaining organizational responsiveness to work life balance issues: The role of business strategy and high performance work systems. *Journal of human resource management*, 51(3): 407-432.
- [20.] Wolcott, H.F. (1992). *The handbook of qualitative research in education*. New York: Academic Press.
- [21.] Yeandle, S., Phillips, J., Scheibl, F., Wigfield, A. and Wise, S. (2003). *Line managers and family-friendly employment, Roles and perspectives*. Bristol: Policy Press.



උදාරී හේඛානී දාබලරේ



ධනුපිකා දිල්හානී පෙරේරා



ධිනේෂා නඩිගානී ජයමාන්තන



ච්‍රි. කේ. එස්. උත්තරා



නිශ්‍රකා ගිතාංජලි ජයරත්න